

در پی بازداشت دسته‌جمعی تعدادی از فعالان ملی-مذهبی در منزل آقای محمد بسته‌نگار داماد مرحوم آیت‌الله طالقانی، دادگاه انقلاب اقدام به صدور ۲ اطلاعیه نمود که خانواده‌های بازداشت‌شدگان ملی-مذهبی با توجه به اصول قانون اساسی نظام جمهوری اسلامی ایران به عنوان میثاق ملت ایران نکاتی چند را یادآور می‌شوند.

۱- این اطلاعیه‌ها زمانی در تلویزیون و در رسانه ملی قرائت می‌گردد که همسران ما به قول ایشان به دلیل "در نظر اتهام بودن" در بازداشت غیرقانونی به سر می‌برند و نمی‌توانند از خود دفاع کنند و دادگاه انقلاب که خود باید عامل برقراری عدالت باشند، با زیر پا گذاشتن حقوق متهمان هر آنچه را که می‌خواهد بر زبان می‌رانند و سعی می‌نمایند با تهدید و ارعاب و سانسنج و ناامن کردن فضای سیاسی و به کار بردن الفاظ "چون" "گروه غیرقانونی" و "برخورد با متخلفان از سوی ضابطین دادگستری" مانع هر تحرکی باشد. آیا مدعیان حکومت علی (ع) و علویان که نه ما، بلکه تاریخ اسلام و جهان از ایشان به عنوان عدالت‌پیشگان راستین یاد می‌کند، در سال علی این‌گونه رفع تبعیض و برقراری عدالت را جامه عمل می‌پوشانند؟ چگونه از همسران بی‌گناهمان دفاع نکنیم و سکوت پیشه سازیم در حالی که می‌دانیم عمر پر عزتشان را با نام مولا علی و در راستای آزادی و عدالت ایران سپری کرده‌اند؟

۲- اطلاعیه ۷۹/۱۲/۲۸ دادگاه انقلاب اعلام می‌نماید: «این گروه غیرقانونی است و فعالیت‌های گروه "ملی-مذهبی" تحت سرپرستان و قالبی ممنوع بوده و ضابطین دادگستری با متخلفان برخورد خواهند کرد». طبق قانون اساسی اصل بر برائت است و هر متهمی که به حکم قانون بازداشت می‌شود ممنوع می‌باشد و با توجه به اینکه در اطلاعیه آمده است که بعد از انجام تحقیقات و بازجویی‌ها نتیجه به اطلاع مردم خواهد رسید پس ثابت می‌گردد که برخلاف بخشی از اطلاعیه که صحبت از وجود شواهد و مدارک معتبر می‌کند هنوز دلایل و مدارک قاطع مبنی بر مجرمیت یا تخلف اشخاص دستگیر شده وجود ندارد. از طرفی دیگر این امر بر عهده دادگاه انقلاب-که اتهام را وارد کرده- می‌باشد که دلایل و مدارک کافی جهت مجرم بودن اشخاص را ارائه دهد و پس از ارائه مدارک و دلایل قانونی است که دستگیرشدگان باید از خود دفاع کرده و روند قضایی، سلسله مراتب خود را طی کند. بنابراین قبل از طی مراحل قضایی (در مرجع قضایی)، دادگاه انقلاب که خود حافظ و پاسدار قانون و حیثیت افراد است نمی‌بایستی با اقدام شتابزده خود، مردم ایران را نسبت به قابلیت و صلاحیت دادگاه دچار تردید کند. باید از ایشان پرسید در کدام دادگاه اتهام همسران ما به اثبات رسید و رأی دادگاه مبنی بر متخلف بودن ایشان صادر شد؟ و بر اساس رأی کدام دادگاه صالحی "ملی-مذهبی" غیرقانونی و متخلف شناخته شد؟ هنوز همسران ما تحت بازجویی‌های شبانه‌روزی قرار دارند و به قول قاضی رسیدگی‌کننده تا ساعت ۴/۵ صبح بازجویی‌های بی‌وقفه ادامه دارد! چگونه است که هنوز بازجویی‌ها به اتمام نرسیده دادگاه انقلاب ایشان را مجرم شناختند و قصاص قبل از جنایت نمودند و به ما نیز اعلام داشتند که دادگاه غیرعلنی برگزار خواهد شد؟

قوه قضاییه که خود باید بر قانون اساسی و قضایی ایران گردن نهاده و با رعایت عدالت، امنیت شهروندان را تأمین نماید اینچنین بی محابا در بیانیه خود با مطالبی ضد و نقیض و بی پایه و اساس، خود عامل نقض قانون شده و عدم پابندی خود را به قانون به صراحت اظهار می دارد؟ اگر در مملکتی بر شخصی یا گروهی جفایی شود تظلم خواهی خود نزد قوه عدالت پرور می برد و داد می ستاند. اما ما همسران ملی - مذهبی که حتی از محل نگهداری همسران خود بی اطلاع هستیم، به که و کجا بگوئیم که به ما و همسرانمان چه می گذرد؟

۳- دادگاه انقلاب در ادامه با الفاظ توهین آمیز و غیر مستدل و در حد یک بیانیه سیاسی و فاقد هر گونه جنبه قضایی به الفاظی چون "سوء استفاده کنندگان" و "نفوذ کنندگان به هدف شکاف در بین مسئولین" و "شایعه پراکنی" و "دروغ پردازی" و "هم آوایی با نفاق و تروریست" تمسک می جوید تا بتواند جنبه غیر قضایی و سیاسی بیانیه را در پرده ابهام و کم رنگی ببوشاند.

بی پایه و اساس بودن اتهامات وارده بر همسران ما که حق هیچگونه دفاعی از خود ندارند، این گونه و بر اساس چنین مستندات غیر حقوقی و قانونی دادگاه انقلاب عیان می گردد و حقانیت و مظلومیت ایشان را به اثبات می رساند. آیا دادگاه انقلاب مجاز است هر گونه توهین، تحقیر، اتهام و هتک حرمتی را نسبت به ما و همسرانمان روا داشته و حق هر گونه کلامی را نیز از ما بگیرد؟ آیا قوه قضاییه چنین درکی از عدالت علی دارد؟ آیا این از عدالت است که افرادی از شریفترین انسانهای این جامعه، استادان محترم دانشگاهی و مبارزان راه آزادی و عدالت و استقلال ایران زمین را در بند نموده و توهین و هتک حرمتی را نسبت به ایشان روا داشته و با صدایی رسا و در رسانه ملی فریاد زند؟ شما که ادعای حکومت علی و علویان را دارید باید از شما پرسید آیا ایشان نیز با منتقدان دلسوز حکومت خود این گونه کردند و چنین در حقشان جفا روا داشتند؟

۴- ما خانواده ها و بستگان زندانیان ملی - مذهبی از قوه قضاییه و مسئولان خواهانیم که با گردن نهادن بر مطالبات و خواسته های ملت ایران از ایجاد هر گونه تشنج و بحران بر سر راه اصلاحات پرهیز نموده و با ایجاد فضای امن برای تک تک شهروندان ایرانی همواره خود را در پیشگاه خداوند قادر متعال و در مقابل ملت آگاه و فهیم ایران مسئول و خدمتگزار بدانید و همواره در صدد برقراری عدالت و نه زیر پا گذاشتن آن باشید.

ما همسران زندانیان ملی - مذهبی آزادی بی قید و شرط همسرانمان را خواهانیم و شما را به رعایت حق و عدالت فرامی خوانیم. باشد که همگان شامل رحمت بی انتهای او گردند.

طاهره طالقانی (محمد بسته نگار) - زهرا حیدرزاده (مسعود پدرام) - مینو مرتاضی لنگرودی (حبیب الله پیمان) - نرگس محمدی (تقی رحمانی) - لیلیا لیاقت (علیرضا رجایی) - فرزانه روستایی (رضا رئیس طوسی) - درخشنده تیموریان (حسین رفیعی) - مریم رسولیان (محمود عمرانی) - خانواده مرتضی کاظمیان - منصوره اتفاق (سعید مدنی) - قدسی میرمعز (محمد ملکی) - نیره حاج عبدالوهاب (محمد محمدی اردهالی) - محترم گلبابی (

حسن یوسفی اشکورس) - پروین بفتیارترار (رضا علیجانی) - فریده جمشیدی (هدی صابر)
زینت عطاوی (مهندس عزت الله سبحانی)